

Banská Bystrica 11. 11. 2016
POZ 619-2016/Z-449-2016

ROZHODNUTIE

Prihláška ochrannej známky POZ 619-2016 s názvom Engerau Jungs z 22.3.2016 prihlasovateľa Veroniky Panevovej, Staré Záhrady 26, 821 05 Bratislava, Slovenská republika,

sa zamieťa

podľa § 28 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. f) citovaného zákona.

Odôvodnenie:

Na základe prieskumu zápisnej spôsobilosti prihlášky ochrannej známky uvedenej značky spisu bolo prihlasovateľovi s príslušným odôvodnením z 25.8.2016 oznámené, že prihláška ochrannej známky nespĺňa podmienky na zápis ochrannej známky do registra podľa § 28 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z., pretože podľa § 5 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, za ochrannú známku nemožno uznať označenie, ktoré je v rozpore s verejným poriadkom alebo dobrými mravmi.

Predmetom prihlášky ochrannej známky je označenie „Engerau Jungs“ prihlásené pre tovary v triedach 21, 24 a 25.

Vo vyššie spomenutom odôvodnení z 25.8.2016 **úrad** prihlasovateľovi oznámil, že slovné označenie v priloženej úprave pozostáva z dvoch slovných prvkov. Prvý slovný prvok „Engerau“ podľa internetových zdrojov predstavuje bývalý nemecký názov bratislavskej mestskej časti Petržalka. Druhý slovný prvok „Jungs“ v nemeckom jazyku znamená „*chlapci*“. K tomu úrad tiež uviedol, že pojem „Engerau“ v danej priloženej úprave je graficky vyjadrený prostredníctvom švabachového písma silne evokujúceho názov koncentračného tábora, ktorý podľa údajov internetovej stránky Židovského komunitného múzea (<http://www.engerau.info/sk/uvod>) vyplývajúcich z článku pod názvom „Engerau Zabudnutý príbeh Petržalky“, kde pojem „Engerau“ je interpretovaný práve švabachovým písmom, bol zriadený v decembri 1944 ako „pracovný tábor“ v Petržalke (nemecky: Engerau), ktorá vtedy patrila k tretej ríši. Asi tisíc sedemsto maďarských židovských mužov tu pracovalo v otrockých pomeroch. Zomierali denne v dôsledku hladu, podchladenia, brutálneho zaobchádzania a vraždenia. Tábor nebol na jednom mieste, väzni bývali v rôznych objektoch po dedine v šiestich podtáboroch (Leberfinger, Fürst, Schinawek, Bahnhofstrasse, Auliesel a Wiesengasse) a ďalších objektoch (ošetrovňa Krankenrevier).

K tomu predmetný článok ešte dodáva, že „Pri evakuácii tábora 29. marca 1945 sa uskutočnil pochod smrti do Bad Deutsch-Altenburgu, počas ktorého dozorcovia zastrelili desiatky väzňov. Desiatky zavraždili už predtým v podtáboroch Leberfinger a Wiesengasse, pretože nevládali nastúpiť na pochod. Československé úrady po vojne exhumovali stovky mŕtvych obetí na petržalskom cintoríne. Dvadsaťjeden dozorcov z tábora bolo v rokoch 1945 – 1954 súdených pred viedenským súdom. V sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch 20. storočia bolo na mieste starej Petržalky postavené jedno z najväčších sídlisk vo východnej Európe. Historická pamäť tábora sa stratila spolu so starou Petržalkou a jej obyvateľmi“.

Úrad vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností jednoznačne usúdil, že predmetné označenie svojou grafickou úpravou písma a zároveň aj svojim významovým obsahom je spôsobilé vzbudiť u časti relevantnej verejnosti pohoršenie, pretože svojim obsahom a grafickou úpravou evokuje propagovanie temného obdobia nemeckého nacizmu v rámci tretej ríše z obdobia Druhej svetovej vojny, ktoré prinieslo dotknutým ľuďom vyššie opísané traumatizujúce skúsenosti, čím u časti relevantnej verejnosti môže vyvolať už vyššie spomínané pohoršenie, ale tiež aj strach, prípadne na istú časť ešte žijúceho obyvateľstva (ktoré v súvislosti z vyššie opísanými udalosťami malo určité traumatické skúsenosti, vrátane ich potomkov) môže takéto označenie pôsobiť až šokujúco.

K tomu úrad dodal, že podľa USMERNENÍ PRE PRIESKUM NA ÚRADE EURÓPSKEJ ÚNIE PRE DUŠEVNÉ VLASTNÍCTVO (OCHRANNÉ ZNÁMKY A DIZAJNY) VO VZŤAHU K OCHRANNÝM ZNÁMKAM sa v časti B oddiel 4, kde sú analyzované absolútne dôvody zamietnutia prihlášok ochranných známk, bod 2.6.2 okrem iného uvádza:

„Nie je potrebné stanoviť, že prihlasovateľ chce šokovať alebo urážať príslušnú verejnosť; objektívna skutočnosť, že prihlasovaná EUTM (ochranná známka Európskej únie) môže byť vnímaná ako šokujúca alebo urážlivá, je postačujúca (rozhodnutie z 23. októbra 2009 vo veci R 1805/2007-1 Paki, bod 27, potvrdené rozsudkom z 5. októbra 2011 vo veci T-526/09 Paki, bod 20 a nasl.)“. „A nakoniec, uplatňovanie článku 7 ods. 1 písm. f) nariadenia o EUTM nie je obmedzené zásadou slobody prejavu (článok 10 Európskeho dohovoru o ľudských právach), keďže zamietnutie zápisu znamená len to, že označenie nie je chránené v rámci právnych predpisov v oblasti ochranných známk, a označenie sa tým neprestáva používať – dokonca ani v podnikaní (rozsudok z 9. marca 2012 vo veci T-417/10 HIJOPUTA, bod 26)“.

Úrad zároveň poukázal aj na to, že zo základnej funkcie ochrannej známky (rozlíšenie poskytovateľa tovarov alebo služieb) vyplýva jej verejný charakter, to znamená, že je určená širokému okruhu spotrebiteľov a v obchodnom styku je voľne dostupná všetkým vekovým kategóriám. Z prirodzeného záujmu štátu a spoločnosti potom vyplýva absolútna výluka tých označení, ktoré obsahujú slovný či obrazový prvok odporujúci dobrým mravom alebo verejnému poriadku. Do tejto kategórie označení patria okrem iného aj označenia pohoršujúce či nemravné, t.j. také, ktoré môžu negatívne pôsobiť na mravnú, duchovnú či psychickú stránku človeka resp. určitej časti verejnosti.

Na základe vyššie uvedených skutočností úrad uzavrel svoj prieskum konštatovaním, že predmetné označenie, tak ako bolo prihlásené, môže mať za následok to, že určitá časť verejnosti bude toto označenie vnímať ako označenie nemravné, alebo pohoršujúce. Preto je vo verejnom záujme, aby štát registráciu takéhoto označenia ako ochrannej známky nepripustil a predmetnú prihlášku ochrannej známky zamietol podľa § 5 ods. 1 písm. f) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.

Výsledok prieskumu bol prihlasovateľovi doručený na oboznámenie. Pretože prihlasovateľ v stanovenej lehote do 1.11.2016 nezaslal vyjadrenie ku vzneseným námietkam, bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení zákona č. 125/2016 Z. z. možno proti tomuto rozhodnutiu podať na úrade rozklad v lehote 30 dní od jeho doručenia. Včas podaný rozklad má odkladný účinok. Rozklad sa podáva v dvoch vyhotoveniach. Toto rozhodnutie možno, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, preskúmať správnym súdom na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Ing. Zdena Hajnalová
riaditeľka
odboru znáмок a dizajnov

Doručiť:
Veronika Panevova
Staré Záhrady 26
821 05 Bratislava